

محفل انس با قرآن ویژه مدیران - روز سه شنبه ۹۶/۹/۷

تفسیر سوره بقره

ذلک اسم اشاره به دور است که انسان را به منشا صدور قرآن توجه می دهد که از مقام بالا به پایین آمده و به دست شما رسیده است. به عبارت دیگر ذلک الکتاب اشاره و ناظر به خود متکلم یعنی خداوند است. آیا می دانید این کتاب از کجا آمده؟ تنزیل من رب العالمین است و جایگاه خداوند، فراتر از کلام اوست.

هذا القرآن که در بعضی آیات قرآن آمده است نیز اشاره به نزدیک و خود کلام دارد.

در ذلک الکتاب به مصدر و منشا صدور قرآن و در هذا القرآن به خود کلام اشاره شده است که هر دو اشاره به مقام والای قرآن دارند که در هر صورت می توانیم از آن بهره مند شویم، چراکه معنای لفظی قرآن خوانده شده و خواندنی است و باید آن را خواند. بر اساس روایات اسلامی قرآن پیمان نامه خداوند با بندگانش است و نیکوست که مومن دست کم روزی ۵۰ آیه از این قرآن را تلاوت کند.

این کلام خداوند، مخالفان را به عجز و ناتوانی می رساند که بتوانند آیه ای یا سوره ای همانند آن بیاورند. قرآن، کلام بشر نیست و هیچ انسان و قدرتی حتی اگر جن و انس جمع شوند، از آوردن آن عاجزند (داستان ابن ابی العوجاء).

قرآن در همان اول کار، حرف آخر را زده و گفته است که اساس کارش هدایت انسان است. البته انسان ها در مقابل دعوت پیامبر(ص) به گروه هایی تقسیم می شوند. عده ای همان اول پس از شنیدن آیات الهی ایمان آورده، مومن می شوند و به آنچه که به عنوان باور قلبی اعتقاد دارند، عمل می کنند که همان ها متقی می شوند. دسته ای نیز دائما در شک و تردید و سرگردانی هستند که هدایت پذیر نمی شوند چون خودشان هم میلی به هدایت ندارند.

خداوند بر خلاف قوانین و برنامه های بشری که دائم در حال تغییر و اصلاح هستند، حرف آخر را همان اول می زند و تحدی می کند که اگر کسی می تواند یک آیه یا سوره از قرآن را بیاورد و البته تاکنون کسی موفق نشده که این امر نشانگر معجزه بودن کلام الله است.